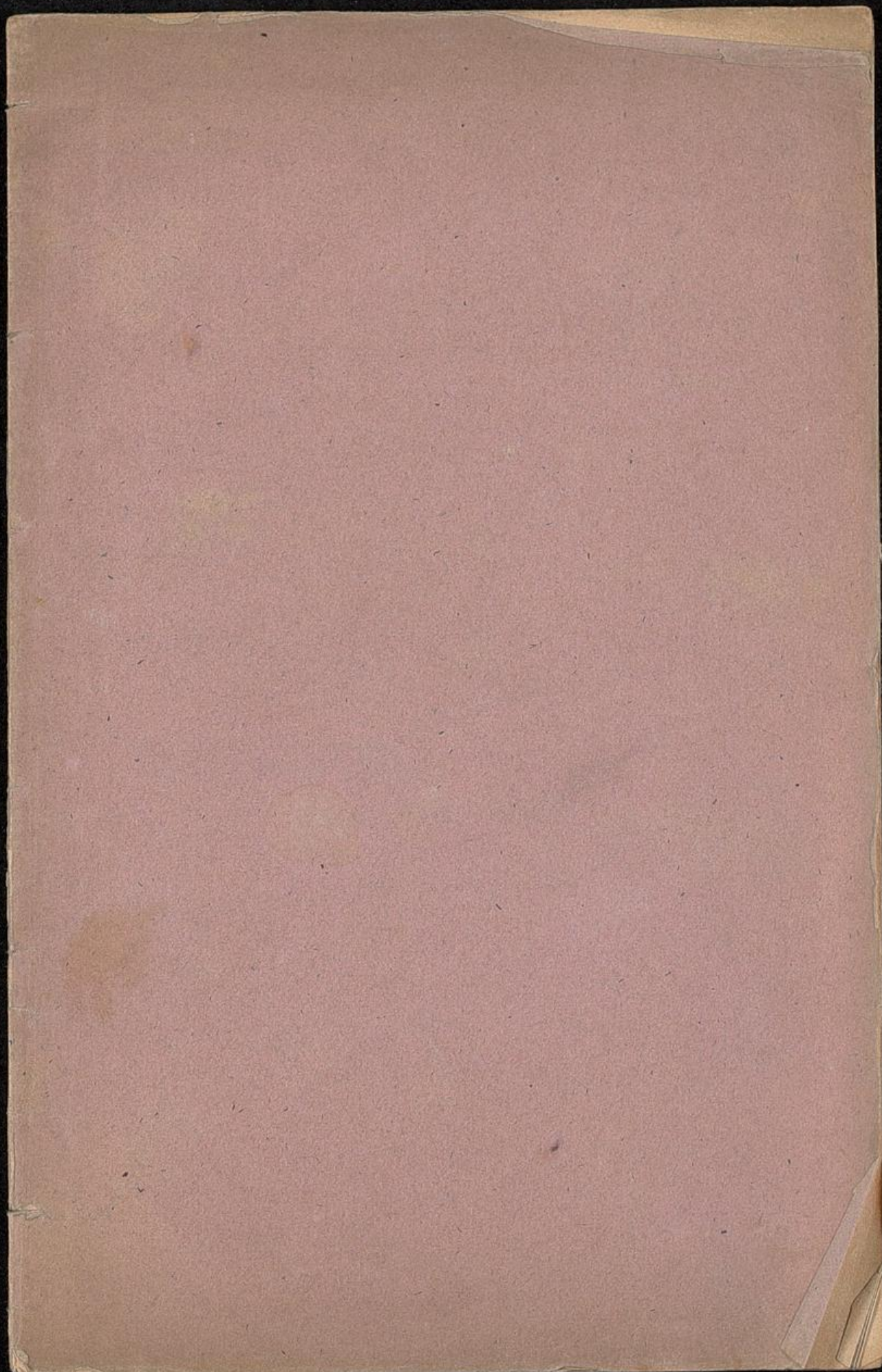

Stvoření světa.

Hudbu složil

Josef Haydn,

doktor umění hudebního.

V PRAZE.

Vlastní náklad. — Tiskem Rohlíčka a Sieverse.
1865.

Die Schöpfung.

In Musik gesetzt

von

Joseph Bandu,

Doktor der Tonkunst.

Kopirungsdatum 23. Dezember 1875

P r a g.

Selbstverlag. — Druck von Rohlfert & Sievers.
1865.

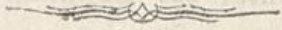
O s o b y.

Rafael,	}	archandělé.
Gabriel,		
Uriel,		

Andělé.

Adam.

Eva.

Personen.

Bas	Raphael,	} Frau Cech jun. Erzengel. J. v. Ehrenberg Frau Trochil
	Gabriel,	
Unver	Uriel,	
	Mehrere Engel.	
Barston	Adam.	Frau Lev
	Eva.	J. v. Ehrenberg

Díl první.

V úvodu líčí se chaos.

První výstup.

Rafael, Uriel a andělé.

Rečitativ s průvodem.

Rafael.

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země pak byla nesličná a pustá, a tma byla nad propastí.

Sbor andělů.

A duch boží vznášel se nad vodami. I řekl Bůh: Budiž svít; a byl svít.

Rečitativ s průvodem.

Uriel.

I viděl Bůh světlo, že bylo dobré, i oddělil Bůh světlo od tmy.

Arie.

Před jasnou září světla božího
Rozplynuli se stínové noční,
A první den povstal.
Kde byla směs, pořádek vládne teď.
Omráčen jest duchů pekelných sbor,
Skácen v hlubokou propast,
Kde věčná noc.

Sbor.

Zoufání, vztek a úžas
Čeká ten hrozný pád.
Svět novorozený
Stvořil Bůh slovem svým.

Erster Theil.

Die Einleitung stellt das Chaos vor.

Erster Auftritt.

Raphael, Uriel und Engel.

(Recitativ mit Begleitung.)

Raphael.

Im Anfange schuf Gott Himmel und Erde; und die Erde war ohne Form und leer; und Finsterniß war auf der Fläche der Tiefe.

Chor der Engel.

Und der Geist Gottes schwebte auf der Fläche der Wässer; und Gott sprach: es werde Licht, und es ward Licht.

(Recitativ mit Begleitung.)

Uriel.

Und Gott sah das Licht, daß es gut war; und Gott schied das Licht von der Finsterniß.

Arie.

Nun schwanden vor dem heiligen Strahle
Des schwarzen Dunkels gräuliche Schatten,
Der erste Tag entstand.
Verwirrung weicht und Ordnung keimt empor;
Erstarrt entflieht der Hölle Geister Schaar
In des Abgrunds Tiefen hinab,
Zur ewigen Nacht.

Chor.

Verzweiflung, Wuth und Schrecken
Begleiten ihren Sturz;
Und eine neue Welt
Entspringt auf Gottes Wort.

Druhý výstup.

Rafael, Gabriel a andělé.

Rečitativ.

R a f a e l.

I učinil Bůh tu oblohu a oddělil vody, kteréž jsou pod oblohou, od vod, kteréž jsou nad oblohou, a stalo se tak.

S průvodem.

Lomozem divá bouře burácí,
Jak plevy u větru uhánějí mraky;
Ohnivým bleskem plápolá nebe,
A strašně rachotí hromobití.
Z vodních hlubin vystupuje
Vše ovlažující déšť,
I zkázonosné krupobití,
I lehkoletný sníh.

S b o r.

Gabriel a andělé.

Gabriel sám.

Na krásný svět s podivením
Hledí nebeských kůrů sbor,
A vůkol chvalozpěvy znějí:
„Buď slaven Bůh,
Buď slaven druhý den!“

V s i c k n i.

A vůkol chvalozpěvy znějí:
„Buď slaven Bůh,
Buď slaven druhý den!“

Třetí výstup.

Rafael, Gabriel, Uriel a andělé.

Rečitativ.

R a f a e l.

Řekl také Bůh: Shromážděte se vody, kteréž jsou pod nebem, v místo jedno, a ukaž se místo suché; a stalo se tak. I nazval Bůh místo suché země, shromáždění pak vod nazval mořem. A viděl Bůh, že to bylo dobré.

A r i e.

Rozpěněné hučí vody
A moře divoce se dme,

Zweiter Auftritt.

Raphael, Gabriel und Engel.

Recitativ.

Raphael.

Und Gott machte das Firmament und theilte die Wasser, die unter dem Firmament waren, von den Gewässern, die ober dem Firmament waren, und es war so.

(Mit Begleitung.)

Da tobten brausend heftige Stürme,
Wie Spreu vor dem Winde, so flohen die Wolken;
Die Luft durchschnitten feurige Blitze
Und schrecklich rollten die Donner umher.
Der Fluth entstieg auf sein Geheiß
Der all erquickende Regen,
Der all verheerende Schauer,
Der leichte, flockige Schnee.

C h o r.

Gabriel und die Engel.

Gabriel allein.

Mit Staunen sieht das Wunderwerk
Der Himmelsbürger frohe Schaar,
Und laut ertönt aus ihren Kehlen
Des Schöpfers Lob,
Das Lob des zweiten Tags.

Alle.

Und laut ertönt aus ihren Kehlen
Des Schöpfers Lob,
Das Lob des zweiten Tags.

Dritter Auftritt.

Raphael, Gabriel, Uriel und Engel.

Recitativ.

Raphael.

Und Gott sprach: Es sammle sich das Wasser unter dem Himmel zusammen an einem Platz, und es erscheine das trockne Land: und es ward so. Und Gott nannte das trockne Land Erde, und die Sammlung der Wasser nannte er Meer; und Gott sah, daß es gut war.

Arie.

Rollend in schäumenden Wellen
Bewegt sich ungestüm das Meer;

Kopce i skály se jeví
 A týmě hor se vzhůru pne.
 Tu širou krajinu probíhá
 Bludným krokem valná řeka,
 Tichošumně vine se
 Tam potok klidnou dolinou.

Rečitativ.

Gabriel.

Potom řekl Bůh: Zplod' země trávu a bylinu, vydávající símě, a strom plodný, nesoucí ovoce, podle pokolení svého, v němž by bylo símě jeho na zemi. I stalo se tak.

Arie.

Před okem v kráse zelené
 Rozkošně skví se rolí pláň,
 A květů lahodou
 Napáji zrak se do syta;
 Tu dýše vůní bylina
 A strojí ráně lék,
 Zde plodné štěpy tíží klesají,
 Tu stinné klenby splítá mladý háj,
 Tam příkrou horu věncí hustý les.

Rečitativ.

Uriel.

A kůrové nebeští prohlásili třetí den, Boha chválíc,
 a řkouce:

Sbor.

Vydejte hlasy, harfy a lyry,
 Rozneste vůkol radování,
 A zpívejte všem, jak mocný je Pán!
 On stvořil nebe a zemi
 I krásou oděl spanilou.

Čtvrtý výstup.

Předešli.

Rečitativ.

Uriel.

Opět řekl Bůh: Buďte světla na obloze nebeské, aby oddělovala den od noci a osvětcovala zemi a byla na znamení a rozměření časů, dnů a let. A učinil Bůh též i hvězdy.

Hügel und Felsen erscheinen;
 Der Berge Gipfel steigt empor.
 Die Fläche, weit gedehnt, durchläuft
 Der breite Strom in mancher Krümme,
 Leise rauschend gleitet fort
 Im stillen Thal der helle Bach.

(Recitativ.)

Gabriel.

Und Gott sprach: Es bringe die Erde Gras hervor,
 Kräuter, die Samen geben, und Obstbäume, die Früchte bringen
 ihrer Art gemäß, die ihren Samen in sich selbst haben
 auf der Erde, und es ward so.

Arie.

Nun beut die Flur das frische Grün
 Dem Auge zur Ergözung dar;
 Den anmuthsvollen Blick erhöht
 Der Blumen sanfter Schmuck.
 Hier duften Kräuter Balsam aus;
 Hier sproßt den Wunden Heil.
 Die Zweige krümmt der gold'nen Früchte Last;
 Hier wölbt der Hain zum kühlen Schirme sich;
 Den steilen Berg bekrönt ein lichter Wald.

(Recitativ.)

Uriel.

Und die himmlischen Heerschaaren verkündigten den dritten
 Tag, Gott preisend und sprechend:

Chor.

Stimmt an die Saiten, ergreift die Leier,
 Laßt euren Lobgesang erschallen!
 Frohlocket dem Herrn, dem mächtigen Gott;
 Denn er hat Himmel und Erde gekleidet
 In herrliche Pracht.

Vierter Auftritt.

Die Vorigen.

(Recitativ.)

Uriel.

Und Gott sprach: Es sein Lichter an der Beste des Himmels,
 um den Tag von der Nacht zu scheiden, und Licht auf
 der Erde zu geben; und es sein diese für Zeichen und für Zeiten,
 und für Tage und für Jahre. Er machte die Sterne
 gleichfalls.

S průvodem.

Ve skvoucí záři vychází
 Bleskně koule sluneční,
 Jak ženich láskou blažený,
 Rek statný slavený,
 By letěl cestou svou.

Podle taktu.

Luna bledá vychází
 V tichoklidnou noc,
 A stříbrem ji zdobí.

Dle libosti.

Po klenbě nebes blankytné
 Leskne se zástup zlatoškvoucích hvězd.

A synové boží prohlásili čtvrtý den zpěvem nadpo-
 zemským, chválice mocnost jeho takto:

Sbor.

Nebesa prozpěvují slávu boží
 A skutkové jeho planou na obloze.

Gabriel, Uriel a Rafael.

Den příští to slyší od minulého,
 A noc minulé od příští noci.

Všickni.

Nebesa prozpěvují slávu boží,
 A skutkové jeho planou na obloze.

Gabriel, Uriel a Rafael.

Po všech zemích to slovo zní.
 Každý kdo je slyší,
 Blažen okřívá.

Všickni.

Nebesa prozpěvují slávu boží
 A skutkové jeho planou na obloze.

Konec dílu prvního.

(Mit Begleitung.)

In vollem Glanze steigt jetzt
Die Sonne strahlend auf;
Ein wonnevoller Bräutigam,
Ein Riese stolz und froh
Zu rennen seine Bahn.

(Nach dem Zeitmaße.)

Mit leisem Gang und sanftem Schimmer schleicht
Der Mond die stille Nacht hindurch.

(Nach der Willführ.)

Den ausgedehnten Himmelsraum
Ziert ohne Zahl der hellen Sterne Gold.

Und die Söhne Gottes verkündigten den vierten Tag mit
himmlischem Gesang, seine Macht also ausrufend:

Chor.

Die Himmel erzählen die Ehre Gottes,
Und seiner Hände Werk zeigt an das Firmament.

Gabriel, Uriel, Raphael.

Dem kommenden Tage sagt es der Tag,
Die Nacht, die verschwand, der folgenden Nacht.

Alle.

Die Himmel erzählen die Ehre Gottes,
Und seiner Hände Werk zeigt an das Firmament.

Gabriel, Uriel, Raphael.

In alle Welt ergeht das Wort,
Jedem Ohre klingend,
Keiner Zunge fremd.

Alle.

Die Himmel erzählen die Ehre Gottes,
Und seiner Hände Werk zeigt an das Firmament.

Ende des ersten Theils.

Díl druhý.

První výstup.

Gabriel, Rafael, Uriel a andělé.

Rečitativ s průvodem.

Gabriel.

Řekl Bůh: Vydejte vody hmyz duše živé v hojnosti,
a ptactvo, kteréž by létalo nad zemí pod oblohou nebeskou.

Arie.

Na perutech mocných
Bystrooký orel letí,
A oblakem plovouc
Vznáší se k nebi,
Kde slunce plá.

Skřivánek vítá ráno růžové,

O lásce holubice cukruje.

Kde jaký les a háj, tam zní

Slavíka píseň vábně lahodná;

Žal prsa jeho netíží,

A bolu kvílení nezná

Zpěv jeho čarovný.

Rečitativ.

R a f a e l.

I stvořil Bůh velryby veliké, a všelijakou duši živou
plazící se, i požehnal jim Bůh, řka takto:

Podle taktu.

Plodte se a množte se,

Tvorové vzduchu plodte se,

A pějte na všech větvích!

Množte se ploutevnaté ryby,

Naplňte vody mořské!

Plodte se, mocněte a množte se

A radujte se v Bohu svém.

Dle libosti.

A andělé hráli na harfy nebeské, a pěli o dīvech
pátého dne.

Zweiter Theil.

Erster Auftritt.

Gabriel, Raphael, Uriel und Engel.

Recitativ mit Begleitung.

Gabriel.

Und Gott sprach: Es bringe das Wasser in der Fülle
hervor webende Geschöpfe, die Leben haben, und Vögel, die
über die Erde fliegen mögen in dem offenen Firmamente des
Himmels.

Arie.

Auf starkem Fittige schwinget sich
Der Adler stolz, und theilet die Luft
Im schnellsten Fluge zur Sonne hin.
Den Morgen grüßt der Lerche frohes Lied,
Und Liebe girrt das zarte Taubenpaar.
Aus jedem Busch und Hain erschallt
Der Nachtigallen süße Kehle;
Noch drückt Gram nicht ihre Brust,
Noch war zur Klage nicht gestimmt
Ihr reizender Gesang.

(Recitativ.)

Raphael.

Und Gott schuf große Wallfische, und ein jedes lebende
Geschöpf, das sich bewegt, und Gott segnete sie, sprechend:

(Nach dem Zeitmaße.)

Seid fruchtbar alle, mehret euch:
Bewohner der Luft vermehret euch,
Und singt auf jedem Aste.
Mehret euch, ihr Fluthenbewohner,
Und füllet jede Tiefe!
Seid fruchtbar, wachset, mehret euch,
Erfreuet euch in eurem Gott!

(Nach Willführ.)

Und die Engel rührten ihre unsterblichen Harfen, und
sangen die Wunder des fünften Tags.

Trojzpěv.

Gabriel.

V nevidané kráse,
V mladistvé zeleni,
Pahorkové dýchají;
A z vinoucích se žil,
Jak plynutý krystal,
Vypryskuje potůček.

Uriel.

Radostně do kola
Sem tam poletuje
Veselého ptactva sbor.

A v letu závratném
Mění se peří lesk
Jak duha barevná.

Rafael.

V prohlubině jasné
Mihá se v kotoučích
Nesčíslných havěď rybí.

A z mořské propasti
Valí se Levjathan
Nad vody rozpěněné.

Všickni tři.

Kolik jest, Bože, skutků tvých?
Kdo počet jejich zná?

Velká je moc, o Pane, tvá;
Buď slaven na věky!

Druhý výstup.

Předešli.

Rečitativ.

Rafael.

Řekl Bůh: Vydej země duši živou, jednu každou
podle pokolení jejího, hověda a zeměplazy i zvěř zemskou
podle pokolení jejího.

(Dreistimmiger Gesang.)

Gabriel.

In holder Anmuth steh'n,
Mit jungem Grün geschmückt,
Die wogichten Hügel da.

Aus ihren Adern quillt,
In fließendem Krystall,
Der kühlende Bach hervor.

Uriel.

In frohen Kreisen schwebt,
Sich wiegend in der Luft,
Der muntern Vögel Schaar.

Den bunten Federglanz
Erhöht im Wechselflug
Das goldene Sonnenlicht.

Raphael.

Das helle Raß durchblitzt
Der Fisch, und windet sich
Im stäten Gewühl' umher.

Vom tiefsten Meeresgrund
Wälzt sich Leviathan
Auf schäumender Well' empor.

Alle drei.

Wie viel sind deiner Werk', o Gott!
Wer fasset ihre Zahl?
Der Herr ist groß in seiner Macht,
Und ewig bleibt sein Ruhm.

Chor.

Der Herr ist groß in seiner Macht,
Und ewig bleibt sein Ruhm.

Zweiter Auftritt.

Die Vorigen.

Recitativ.

Raphael.

Und Gott sprach: Es bringe die Erde hervor lebende
Geschöpfe nach ihrer Art; Vieh und kriechendes Gewürme, und
Thiere der Erde nach ihren Gattungen.

S průvodem.

A země otvírá lůno;
Poslušna slova božího,
Rodí tvorů na sta,
Vše podoby ušlechtilé.

Řvouc pln radosti stojí plavý lev,
Tu kvapně poskakuje tygr mrštný,
Rychlý jelen tam týčí parohy;
Š vyježenou hřívou, v oku blesk,
Bez ustání komoň řehce.

Ve stádech skot si potravu
Hledá po lukách zelených,
A na polích, jak by nasil,
Hemží se v rounu tichý brav.

Vírem kotoučivým
Jak prašný oblak litá hmyzů hejno,
A zeměplazy lezou
Cestou klikatou.

Arie.

Nebe teď v celé slávě září,
Země se v půvabu svém usmívá,
V povětří litá pernaté ptactvo
A vody dmou se hemzotem ryb,
Po zemi kráčí zvěře dav:

Přec úkol není dokonán,
Když schází tvor divuplný,
Který by mocnost Boží ctil
A milost jeho velebil.

Rečitativ.

Uriel.

I stvořil Bůh člověka k obrazu svému. K obrazu
Božímu stvořil jej. Muže a ženu stvořil je. I vdechl
v chřípě jeho dechnutí života; i byl člověk duší živou.

Arie.

Původní nadán úrodou,
Ozdoben krásou i silou,
Hledíc k nebeské výši

Stojí člověk
Co pán a král vší přírody.
Vysoké vznešené čelo

(Mit Begleitung.)

Gleich öffnet sich der Erde Schooß,
Und sie gebärt auf Gottes Wort
Geschöpfe jeder Art,
In vollem Wuchse und ohne Zahl.
Vor Freude brüllend steht der Löwe da;
Hier schießt der gelenkige Tiger empor;
Das zackig' Haupt erhebt der schnelle Hirsch,
Mit fliegender Mähne springt und wiehert
Voll Muth und Kraft das edle Roß.
Auf grünen Matten weidet schon
Das Kind, in Herden abgetheilt;
Die Triften deckt, als wie gesä't
Das wollenreiche, sanfte Schaaf.
Wie Staub verbreitet sich
In Schwarm und Wirbel das Heer der Insekten.
In langen Zügen kriecht
Am Boden das Gewürme.

Arie.

Nun scheint in vollem Glanze der Himmel;
Nun prangt in ihrem Schmucke die Erde;
Die Luft erfüllt das leichte Gefieder;
Die Wässer schwellt der Fische Gewimmel;
Den Boden drückt der Thiere Last.
Doch war noch alles nicht vollbracht;
Dem Ganzen fehlte das Geschöpf,
Das Gottes Werke dankbar seh'n,
Des Herrn Güte preisen soll.

(Recitativ.)

Uriel.

Und Gott schuf den Menschen nach seinem Ebenbilde.
Nach dem Ebenbilde Gottes schuf er ihn. Mann und Weib
erschuf er sie. Den Athem des Lebens hauchte er in sein An-
gesicht, und der Mensch wurde zur lebendigen Seele.

Arie.

Mit Würd' und Hoheit angethan,
Mit Schönheit, Stärk' und Muth begabt,
Den Himmel aufgerichtet, steht
Der Mensch.
Ein Mann, und König der Natur;
Die breit gewölbt, erhab'ne Stirn

Hlubokou moudrost zvěstuje
A v oku jeho jasném
Skví se duch,
Jenž stvořen k obrazu Božímu.

K prsům jeho se laskavě
Soucitná choť vine.
Sličná žena, proň stvořená;
Milostné oko nevinné
Je obraz květného jara
A slibuje mu lásku, štěstí, blaženost.

Rečitativ.

Rafael.

A viděl Bůh vše, což učinil, a aj, bylo velmi dobré,
a sbor nebeský slavil skonání šestého dne zpěvem hlučným.

Sbor.

Ted' tvůrce dilo dokonat,
A co' vidí, vše dobré jest.
Radujme se a zpívejme,
Ať zpěv ten náš dá Bohu čest.

Gabriel a Uriel.

Jen k tobě každý tvor volá
A pokrm od tebe žádá,
Ty ruku otvíráš,
A vůkol vše sytiš.

Rafael.

Odvrátíš-li tvůj obličej,
Hned kolem hrůzou vše trne.
Ujmeš-li dechu jim,
Tu v prach se rozsypou.

Gabriel, Uriel, Rafael.

Když opět dech tvůj k nim vane,
Vrátí se nový život zas,
A země v omladu
Se jarovábne skví.

Všickni.

Hle úkol již je dokonán,
Buď chválen Pán a veleben.
Sláva jemu po vše věky,
On vládne sám jen na výsostech.
Aleluja!

Konec dílu druhého.

Verkünd't der Weisheit tiefen Sinn,
 Und aus dem hellen Blicke strahlt
 Der Geist,
 Des Schöpfers Hauch und Ebenbild.
 An seinen Busen schmieget sich
 Für ihn, aus ihm geformt,
 Die Gattin hold und anmuthsvoll.
 In froher Unschuld lächelt sie,
 Des Frühlings reizend Bild,
 Ihm Liebe, Glück und Wonne zu.

(Recitativ.)

R a p h a e l.

Und Gott sah jedes Ding, was er gemacht hatte, und
 es war sehr gut, und der himmlische Chor feierte das Ende
 des sechsten Tages mit lautem Gesang.

Chor.

Vollendet ist das große Werk;
 Der Schöpfer sieht's und freuet sich,
 Auch uns're Freud' erschalle laut!
 Des Herrn Lob sei unser Lied!

Gabriel und Uriel.

Zu Dir, o Herr! blickt alles auf;
 Um Speise fleht Dich alles an.
 Du öffnest Deine Hand,
 Gesättigt werden sie.

Raphael.

Du wendest ab Dein Angesicht;
 Da betet alles und erstarrt.
 Du nimmst den Odem weg;
 In Staub zerfallen sie.

Gabriel, Uriel und Raphael.

Den Odem hauchst Du wieder aus,
 Und neues Leben sproßt hervor.
 Verjüngt ist die Gestalt
 Der Erd' an Reiz und Kraft.

Alle.

Vollendet ist das große Werk!
 Des Herrn Lob sei unser Lied!
 Alles lobe seinen Namen;
 Denn er allein ist hoch erhaben.
 Alleluja!

Ende des zweiten Theils.

Díl třetí.

První výstup.

Uriel a andělé.

Rečitativ s průvodem.

Uriel a andělé.

V růžovém rouše vstává
 Při libezném znění
 Mladý krásný den,
 S oblohy nebeské
 Splývá čistá harmonie
 K zemi blahotné.
 Hle to dvě blažených,
 Jak pospolu kráčí!
 Z jich oka září
 Vděčného srdce plamenný cit;

A v krátce zazní hlas,
 Slavic stvořitele:
 Pak zpěv náš ať splyne
 S jich písní v jeden hlas!

Druhý výstup.

Adam, Eva a předešli.

Chvalozpěv

(střídavě se sborem andělů.)

Adam a Eva

Milostí tvou, o pane můj,
 Celý svět oplývá,
 Vše ty velké divy jebo
 Jsou dílo ruky tvé.

Dritter Theil.

Erster Auftritt.

Uriel und Engel.

(Recitativ mit Begleitung.)

Uriel und Engel.

Aus Rosenwolken bricht,
Geweckt durch süßen Klang,
Der Morgen jung und schön.
Vom himmlischen Gewölbe
Strömt reine Harmonie
Zur Erde hinab.

Seht das beglückte Paar,
Wie Hand in Hand es geht!
Aus ihren Blicken strahlt
Des heißen Dank's Gefühl.

Bald singt in lautem Ton
Ihr Mund des Schöpfers Lob.
Laßt uns're Stimmen dann
Sich mengen in ihr Lied!

Zweiter Auftritt.

Adam, Eva und die Vorigen.

Lobgesang

mit abwechselndem Chore der Engel.

Adam und Eva.

Von Deiner Güt', o Herr und Gott,
Ist Erd' und Himmel voll.
Die Welt, so groß, so wunderbar,
Ist Deiner Hände Werk.

Sbor.

Buď chvála Bohu mocnému,
A čest mu vzdána na věky!

Adam.

O hvězdo krásná, jak se
Ladně usmíváš při svítání!
Ty, slunce, zdobíš den,
Tys světu okem i duší.

Sbor.

Kolem po dráze zvěstujte,
Jak slavný jest všemocný Bůh.

Eva.

A ty, jenž vládneš tichou nocí,
Vy krásné hvězdy družné,
Rozneste vůkol jeho čest,
Ve zpěvném sboru svém!

Adam.

Vy tajnomocní živlové,
Vší změny tvůrcové,
Vy šedé páry, větrem
Sem a tam se ženoucí!

Adam a Eva.

Buď vámi blahoslaven Pán!

Sbor.

Buď vámi blahoslaven Pán!
Chvalte jméno a jeho moc.

Eva,

Studánky klokotné chvalte jej!
O klaňte se šumné hory!
Vy rostliny a květy
Jemu vůni dýchejte!

Adam,

Vy, jenž po horách kráčíte
A vy zeměplazy

Chor.

Gesegnet sei des Herrn Macht!
Sein Lob erschall' in Ewigkeit!

Adam.

Der Sterne hell'ster, o wie schön
Verkündest du den Tag!
Wie schmückst du ihn, o Sonne, du,
Des Weltalls Seel' und Aug'!

Chor.

Macht kund auf eurer weiten Bahn
Des Herrn Macht und Ruhm!

Eva.

Und du, der Nächte Zierd' und Trost,
Und all das strahlend Heer
Verbreitet überall sein Lob
In eurem Chorgesang!

Adam.

Ihr Elemente, deren Kraft
Stets neue Formen zeigt,
Ihr Dünst' und Nebel, die der Wind,
Versammelt und vertreibt.

Adam und Eva.

Lobsinget alle Gott dem Herrn!

Chor.

Lobsinget alle Gott dem Herrn!
Groß, wie sein Nam', ist seine Macht.

Eva.

Sanft rauschend lobt, o Quellen, ihn!
Den Wipfel neigt, ihr Bäum',
Ihr Pflanzen düftet, Blumen haucht!
Ihm euren Wohlgeruch!

Adam.

Ihr, deren Pfad die Höh'n erklimmt,
Und ihr, die niedrig kriecht,

Vy veselí pěvci nebeští
A vy vodní plavci!

Adam a Eva.

Vy všickni vzdejte Bohu čest!

Sbor.

Vy všickni vzdejte Bohu čest!
Chval každý duch Hospodina!

Adam a Eva.

Vy hory, doly, stinné háje,
Slyšte vroucný zpěv,
A spojte plesné hlasy své
S hymnami našimi!

Sbor.

Buď oslaven Hospodine!
Tvým slovem stvořen světa div.
Tobě se vůkol vše koří.
Buď chválen na věky věkův!

Třetí výstup.

Adam a Eva.

Rečitativ.

A d a m.

Jak povinnost naše byla,
Vzdali jsme bohu díky své.
Následuj mne, života mého друже!
Povedu tě, a každý krok
Novou radost v duši zbudí,
Ukáže divy nám.
Tu teprv ucítíš,
Jak velkou blaženost
Nám Bůh jest připravil, —
A s duší skroušenou
Chval jeho dobrotu.
Pojď, následuj kroky moje!

Eva.

Tvá jsem, a ty's můj cíl,
Má ochrana, můj štít, můj svět!

Ihr, deren Flug die Luft durchschneid't,
Und ihr im tiefen Naß.

Adam und Eva.

Ihr Thiere, preiset alle Gott!

Chor.

Ihr Thiere preiset alle Gott!
Ihn lobe, was nur Odem hat!

Adam und Eva.

Ihr dunkeln Hain', ihr Berg und Thal,
Ihr Zeugen uns'res Danke.
Ertönen sollt ihr früh und spät
Von uns'rem Lobgesang!

Chor.

Heil Dir, o Gott, o Schöpfer, Heil!
Aus Deinem Wort entstand die Welt.
Dich beten Erd' und Himmel an;
Wir preisen Dich in Ewigkeit.

Dritter Auftritt.

Adam und Eva.

(Recitativ.)

Adam.

Nun ist die erste Pflicht erfüllt,
Dem Schöpfer haben wir gedankt,
Nun folge mir, Gefährtin meines Lebens!
Ich leite dich, und jeder Schritt
Wecke neue Freud' in uns'rer Brust,
Zeigt Wunder überall.
Erkennen sollst du dann,
Welch' unaussprechlich Glück
Der Herr uns zugebracht —
Ihn preisen immerdar,
Ihm weihen Herz und Sinn.
Komm, folge mir! ich leite dich.

Eva.

O du, für den ich ward!
Mein Schirm, mein Schild, mein All!

Tvá vůle zákon můj.
Tak Bůh to ustanovil;
A v poslušnosti všecka
Sláva i štěstí mé.

Dvojzpěv.

A d a m.

Krásná choti! vedlé tebe
Plynou libě sladké chvíle,
Každá z nich blaho přináší,
Žádná v smutku nepřijde.

Eva.

Drahý choti! vedlé tebe
Plyne srdce v radostech,
Život můj buď tobě zasvěcen,
Láska tvá mne odmění.

Adam.

Jak ranní rosou
Všecko okřívá!

Eva.

Jak v chladu večerním
Všecko se otaví!

Adam.

Jak lahodně zralé
Ovoce chutná!

Eva.

Jaký to květů
Libovonný dech!

Oba.

Však bez tebe, co byla by

Adam.

Rosa ranní,

Eva.

Chlad večerní,

Dein Will' ist mir Gesetz.
 So hat's der Herr bestimmt,
 Und dir gehorchen bringt
 Mir Freude, Glück und Ruhm.

D u e t t.

Adam.

Holde Gattin! Dir zur Seite
 Fließen sanft die Stunden hin.
 Jeder Augenblick ist Wonne;
 Keine Sorge trübet sie.

Eva.

Theurer Gatte! Dir zur Seite
 Schwimmt in Freuden mir das Herz.
 Dir gewidmet ist mein Leben;
 Deine Liebe sei mein Lohn.

Adam.

Der thauende Morgen,
 O wie ermuntert er!

Eva.

Die Kühle des Abends,
 O wie erquicket sie!

Adam.

Wie labend ist
 Der runden Früchte Saft!

Eva.

Wie reizend ist
 Der Blumen süßer Duft!

B e i d e.

Doch ohne dich, was wäre mir

Adam.

Der Morgenthau,

Eva.

Der Abendhauch.

Adam.

Chut ovoce,

Eva.

A květ vonný!

Oba.

Tebou mi radostí přibývá,
Tebou jen rozkoš má trvá,
Tebou život je věčné blažení,
Ty budež jím vládnout!

Poslední výstup.

Uriel a andělé.

Rečitativ.

Uriel.

O blažení a dvakrát blažení!
Nebude-li touha bludná
Žádati více, než co má.
Chtít vědět víc, než se sluší.

Sbor.

Vzneste k Bohu hlasy zpěvné,
Díky vzdejte stvořiteli!
Oslavujte jméno jeho,
Ať to slyší nebes výše!
Buď chvála Hospodinu na věky!
Amen!

(Dle anglického.)

Adam.

Der Früchte Saft,

Eva.

Der Blumen Duft!

Beide.

Mit dir erhöht sich jede Freude;
Mit dir genieß ich doppelt sie;
Mit dir ist Seligkeit das Leben,
Dir sei es ganz geweiht.

Letzter Auftritt.

Uriel und Engel.

(Recitativ.)

Uriel.

O glücklich Paar! und glücklich immerfort,
Wenn falscher Wahn euch nicht verführt
Noch mehr zu wünschen, als ihr habt,
Und mehr zu wissen, als ihr sollt.

Chor.

Singt dem Herrn alle Stimmen!
Dankt ihm alle seine Werke!
Laßt zu Ehren seines Namens
Lob im Wettgesang erschallen!
Des Herrn Ruhm, er bleibt in Ewigkeit!
Amen.

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900

1901

1902

1903

